

bruc

Izdal Klub študentov
Prekmurja
ob X. študentskem plesu
v Murški Soboti
14. III. 1964 ob 23. uri 59 min.

... O,
da bi
ga...

CENA : 110 DIN — 10 % POPUSTA. — VZGLED : KAKO JE MOGOČE OB DANAŠ-
NJEM NARAŠČANJU CEN CENO TUDI ZNIŽATI

Ze vrsto let prireja klub študentov Prekmurja tradicionalni študentski ples z brucovanjem. Do sedaj smo s to prireditvijo obiskali že marsikateri kraj na tej ali oni strani Mure, letos smo se pa ustavili zopet v M. Soboti. Ob tej priliki bi se rad zahvalil vsem tistim, ki so nam omogočili izvedbo te prireditve, katere namen je obdržati čim tesnejšo vez med prekmurskimi študenti in domačimi ljudmi, to je z Vami dragi gostje.

Pozdravljam vse goste z željo, da bi se čim lepše počutili med nami, odnesli mnogo, mnogo lepih in prijetnih spominov s te naše prireditve. Če nam bo to vsaj delno uspelo, potem je prireditev dosegla svoj namen, mi pa bomo lahko z veseljem in zadovoljstvom zapuščali Sobotu. Nocoj Vas bosta zabavali pevki Ivanka Kraševc in Lidija Kodrič spremljal pa ju bo ansambel Combo.

Posebno pozdravljam predstavnike delovnega kolektiva Pomurski tisk, častnega člana kluba študentov Prekmurja in pokrovitelja nocojšnjega plesa, ki je pravilno razumel poslanstvo našega Kluba in nam vsestransko nudil pomoč.

Vsem nam je znano, da je takšna prireditev vezana z mnogimi težavami. Tudi letos jih ni manjkalo. Najprej nikakor nismo mogli vskladiti datuma prireditve z ostalimi kulturno-zabavnimi prireditvami, ki so bile v Soboti. Vse te prireditve so bile že vnaprej predvidene in zato smo morali brucovanje premakniti na današnji dan, ki mogoče najmanj odgovarja brucovanju, kajti lahko rečemo, da brucov skorajda več nimamo, ker je marsikateri izmed njih opravil že kakšen izpit. Po vsem tem smo torej morali brucovanje premakniti na ta pozen datum, in s tem pretrgali tradicijo podobnih prireditev, ki so se po navadi prirejale v semestralnih počitnicah. Upajmo, da bo kljub temu lepo.

Tudi »Bruc« je prinesel svoje težave. Mnogo dela in truda je bilo vložnega pri zbiranju in urejevanju gradiva. Našli smo se sami mladi ljudje pred odgovorno in hkrati nevhvaležno nalogo, da kritično ocenimo našo stvarnost. Naloga vseh nas je, da budno spremljamo naš razvoj, ter da prav tako budno spremljamo pozitivne in negativne stvari, ki se pojavljajo na tej naši poti razvoja. Bruc, kot satirično-humoristični list, bi pa naj s svojimi prispevki opozoril na negativne stvari, in s tem pripomogel k odpravi le-teh. Upamo, da bo tudi letošnji »Bruc« to svojo nalogo dostojno opravil in s tem opravičil svojo izdajo.

Priliko, da sta se znašli med nami pevki Ivanka Kraševc in Lidija Kodrič z ansamblom »Combo« smo izkoristili, ter priredili za širši krog občinstva koncert zabavne glasbe in popevk.

Na koncu bi izrazil željo nas vseh: Želimo, da se čim lepše in prijetneje počutite to noč med nami, ter da bi veselo razpoloženje ohranili do zgodnjih jutranjih ur, ko boste odhajali s prepričanjem, da se bo mo drugo leto spet srečali na podobni prireditvi.

PREDSEDNIK KŠP
JOŽE KOVAČ

Kaj se je sanjalo brucu, ko je prebral predosnutek statuta občine Murska Sobota?

Sanje bruca, ki po letih ni bil bruc, po vpisnem letniku pa še vedno, so bile dolge... mracne... Prerjšanji dan je prebral preosnutek. V njem je našel besedo, zaradi katere mu je propadla štipendija, našel je besedo, zaradi katere je profesor rekel: Pridite pridonjje leto, ko ne boste prepisovali.

Bruc je odšel. Toda ne domov, ampak k vojakom. Tukaj je živel dobro, hrana se mu je začela boljše kot v obratih družbene prehrane, zvesto je služil domovini. Toda nekoga dne je ponovno srečal besedo. Bilo je v stroju. Vsi so stali mirno, le on se ni mogel umiriti.

»Ko si ti?« ga vpraša desetar.

»Izidor Ponosni.«

»Slovenac?«

»Da!«

»Iz koje oblasti?«

Brucu se je zavrtele, komaj je iztisnil: »Prek...mur...jija...« Zbudil se je v ambulanti na postelji. »Zopet sem tukaj zaradi oblasti.« Spomnil se je seminarske naloge na fakulteti. Pisal je o komunizmi. Ker so ga zadržali nujni opravki v barih in kavarnah je sklenil, da nalogo preplonka. Zaradi konspiracije se je izposodil več nalog od tovarišev iz sosednjih republik. Naloge je preplsal hitro, izraze je razumel in zdelo se mu je, da boljše naloge ne bi naredil sam profesor.

»Čez štirinajst dni na zagovor.« mu je rekel profesor, ko je oddal nalogo.

Dnevi so minili hitro. Stal je pred profesorjem. Ponosen prav tako kot njegov ded Stefan. Ponosen na sliki v kotu izbe.

»Tovariš Ponosen, če bi jaz naredil tako nalogo«, je rekel profesor, »bi me bilo sram. Stopite sem in preberite!«

Stopil je Ponosen, čeprav osramočen, dva koraka naprej in pogledal. V drugem delu naloge, na strani 25 je bil podčrtan stavek.

»Ali ste Hrvat«, ga vpraša profesor.

»Ne«, odgovori osramočeni Ponosni.

»Potem pa prečitajte tale stavek!«

Ponosni bere: »Občinski ljudski odbor je najvišji organ oblasti in družbenega upravljanja v okviru oblasti.«

»Kaj mislite, da ni prav«, nadaljuje profesor.

»Zadnja beseda«, odgovori Ponosni, kajti ta je bila podčrtana. »Ja, ja in kaj mislite, katera beseda bi morala tukaj stati?«

»Občina, teritorij...«

»Ja, vidite, taka je usoda tistega, ki prepisuje in ne razume besed.«

»Ponosni, pridite pridonjje leto.«

Dragi občani, verniki!

Potem, ko je Bog prvih šest dni delal zemljo in sedmi dan počival je osmi dan začel z asfaltiranjem Sobote. Istočasno je z občinskimi apostoli razpravljajal o gradnji vodovoda. Deveti dan je začel z integracijo. Ustanovil je kombinat KIKS in zgradil pošto. Deseti dan je začel riti asfalt in polagati kanalizacijo,

obenem pa premišljeval, kje bi našel primerne mladinskega apostola. Enajsti dan je zaradi nejevernosti v odmiranje države zgradil sodišče, železniško postajo pa le prehitel, ker mu je pravočasno zmanjkalo sredstev. Dvanajsti dan je v kooperaciji z Alahom prlčel sestavljati Statut. Za trinajsti dan je imel predvideno dograditev kanalizacije, vendar ga je prehitel štirinajsti dan, dan počitka.

In če se sedaj kdo izmed vas občani, verniki vpraša zakaj ni naredil vsega, vam moram povedati, da je kljub temu presegel plan za 50 odstotkov. In če se kdo še nadalje vpraša, zakaj je sam razdiral svoje delo in zakaj ni dokončal kanalizacije, vam moram naštetih objektivnih razlogov: — Ni bilo sredstev, ni bil perspektiven, bil je brez urbanističnega načrta (isto se mu lahko primeri pri vodovodu in še čem), slišil je za dvainštirideset urni delavnik, in še za kaj.

Dragi občani, ne bom dolg kot razprave o statutih in penziji. Preden pa z uspehom zaključimo današnjo mašo, naj vam obudim spomin na nekaj skromnih pobožnih želj: Da bi se izboljšalo vreme in da ne bo stiske ob kurivu, da bi bilo dovolj elektrike — ne preveč, da ti pregorijo vse žarnice in varovalke, da bi dobili avtobusno postajo in ljudje ne bi zmrzovali kot uboga živina v odprtih hlevih (še sreča, da imamo pošto), da bi bili vi občani tovariši in ne gospodje in gospe, da bi KIKS več naredil in manj trošil, da se ne bi kdo igral z denarjem kot otroci z vžigalicami, da bi bilo več stanovanj in tudi za tiste, ki jih še nimajo in ne le za tiste, ki jih že imajo, da bi bilo še več juke boxov za razvedrilo dijakom, da bi kino ne bil dražji in da ne bi bilo vojne.

Vsemogočni naj usliši naše želje in pomaga uresničiti naše težnje — Amen.

Rotacija

(po ke sera, sera)

Da je šče raj na zemli būo,
Adan pa Ejva mela sta mer,
mela sta stoučke, sidela sta gor,
noge pa držala v lavor.

Kak je fajm bilou,
ka sakši svoj stouček je mōu,
te krejganja nej je bilou,
kak je na gnešnji den tou.

Gnesden je stoučekof kak smeti,
več pa šče šefov, tak kak viši,
stoučke med sebov jih par si deli,
narod pri tem pa trpi.

Ka šče bou, šče bou,
tou nižče naprej nevej,
boukše že gvušno nej,
kak bi nan v raji bilou.

PRAKTIČNI DOKAZI DIALEKTIČNIH ELEMENTOV V MARKSISTIČNI TEORII

Vzrok:	Muca od umazanije,
Posledica:	vsako jutro se umije.
Možnost:	Ce se po nogah pozabi,
Stvarnost:	se umije vsaj po glavi.
Pojav:	S tem, da muca taco moči,
Bistvo:	se od blatne svinje loči.
Nujnost:	Muco čisto in umito,
Slučajnost:	muc povabi pod korito.
Vsebina:	Zdaj je breja mucika
Forma:	skotila kosmatega.

*Pameten nouromi nika nemre, za-
tou pa nouri pametnomi; ešče nje-
ga lejko k nouroga napravi.*

*Dvoje fele zaljubljeni geste; tisti
v pejnaze, pa tisti v dikline. Prvi
henjajo v zatvori, drugi pa v za-
konih.*

Edno par brucovi mijsli

*Nouč pa den sta kak ženske; niti
eden niti drugi ne povej z bougom,
da odijde.*

Ste že vidli srečo? Ges san jo. Sa-

*mo skoda, ka je mijmo mene od-
bežala.*

*Girndala istino vō pokaže. Skoda,
ka ešče ženske istino ne güčijo,
kakšna lejpa popunjenost bi tou
bijla.*

*Smrt! Malenkost — našij pejne-
zaj vala samo 100.000 dinarov, kel-
ko košta pogreb.*

*Siromaki-srečni, bogatci-nesrečni.
Kak bi dönok naoupak bilou?*

*Mladost prijde, pa odijde; vijer,
prijde pa odijde. Oba sta si fejst
puobniva — se ščeta gor obrnouti.
Pa seglij, mladost samo ednok prij-
de, pa ednok odijde.*

*Socializem — vsakomi po větjnje-
non deli, komunizem — sakomi po
niici! Se van ne vijdi včasih, ka so
mšterni že v komunizmi?*

Stroški službenega

potovanja

Nekdo, ki se je vračal s službene-
ga potovanja je predložil takle ra-
čun stroškov:

28. 9.		
kava	60 din	
kosilo	300 din	
večerja	200 din	
ker nisem iz lesa	600 din	
29. 9.		
kava	60 din	
sestaneek z Golobom	400 din	
kosilo	300 din	
večerja	200 din	
ker nisem iz lesa	800 din	
30. 9.		
kava (dve)	120 din	
kosilo (dve)	600 din	
večerja (dve)	400 din	

Naprej ga ni več nihče bral, pa
tudi nihče več ni hodil na službena
potovanja.

Pri izpitu

(Navdahnil me je Prešeren s pesmijo »Pod oknom«)

*Sonce sije,
srce bije
pred zeleno mizo mi.
Od nervoze
in od groze
se po hlačah mi ceđi.
Prvi pade
od brigade,
ki pripria je v temo.
Pa naslednji
in poslednji
vsi predelani lepo.
Se sprašuje,
pokončuje
in objavlja rezultat,
spet od groze
in nervoze
vsaki teče...
Ko najhuje
se začuje
koliko jih je pos-lal,*

*je nervozi,
velegrozi
jezo vrag v zameno dal.
Zduj se joči
ali toči
po zabiti buči Bruc.
Zamujeno
je zgubljeno
ti pa še naprej boš Bruc.
Se spakira
in mašira
s kovčkom Bruc na vlak.
Premišljuje,
se sprašuje:
»Nisem bil bedak?«
Vlak odpelje,
Bruc veselje
skriva v žalostnih oče.
Preudarja,
ugotavlja:
»mar sem storil greh?«*

Papirnato kmetijstvo

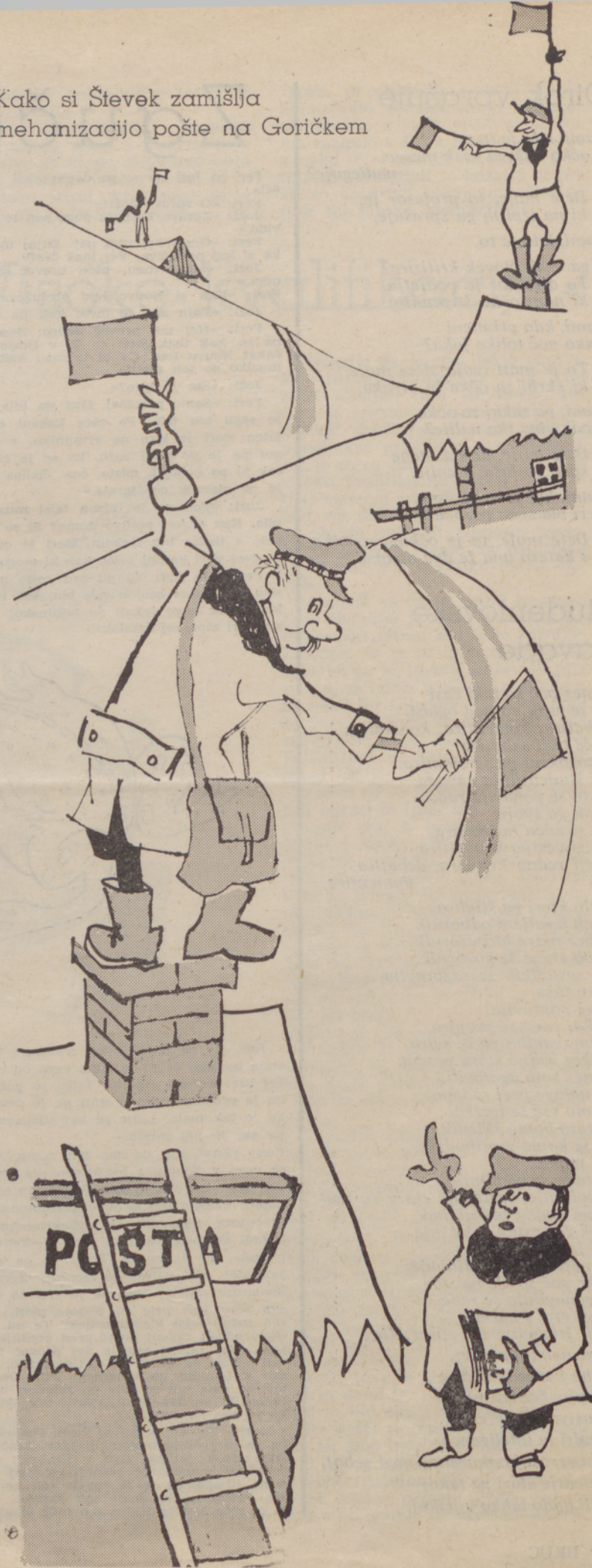
Kmetijstvo je v zadnjih nekaj letih zelo aktualno področje. O njem govorimo, razpravljamo, pišemo, hvalimo in kritiziramo. Ob njem se jezimo, zardevamo, včasih pa se tudi veselimo. Če bi šteli vse tiste, ki kaj od navedena počno, bi bilo vsekakor najmanj takih, ki zardevajo. Vsemu temu je zvesti spremljevalec tisk, ki te izraze vsakdanjih občutkov vsklajuje ter s tem ublažuje zagrenjenost in malodušnost tistih, ki so v kmetijstvu še pripravljene — ali prisiljene — delati, po drugi strani pa tolaži tiste, ki so preveč bojeviti ob dviganju cen kalorijam v prehrani, z obljubami, da bo nekoč bolje.

Bralce enega izmed vodilnih slovenskih časopisov je v teh mrzlih zimskih dneh prijetno pogrelo ob rekordih, ki v kmetijstvu obetajo zelo mnogo. Ugotovljeno je bilo, da je Slovenija dosegla svojevrsten rekord. V povprečni porabi 840 kg umetnega gnojila na hektar v letu 1962 — kar je mimogrede povedano svetovni rekord, ob istočasnem zmanjšanju skupne porabe gnojil od 79 tisoč ton leta 1959 na cca 40 tisoč ton leta 1962 — kar pa je mimogrede povedano vesoljni rekord. Res je, da smo v letu 1963 nekoliko nazadovali — skupno porabo gnojil smo povečali za 20 odstotkov, na hektar pa le za 2 odstotka. (Ostalih 18 procentov preostalega povečanja, so baje zaradi hitrega strjevanja uporabili namesto cementa za izgradnjo objektov v kmetijstvu.

Kakor je razbrati je pocenišev kmetijske proizvodnje na vidiku in to na dokaj enostaven način. Z rekordno uporabo umetnih gnojil, bomo nedvomno dosegli tudi rekordne pridelke, zlasti šč, če bomo istočasno zmanjšali skupno porabo gnojil. Vsekakor razumljivo, saj daje enostavnost kmetijske proizvodnje v primerjavi z kompliciranostjo v drugih panogah, vsekakor pravico, da o njem pove svojo sodbo.

Štejf, daj znamenje, ka je mera že postavljena, te pa signalizejraj, ka tisto sporočilo, ko pride štipendist v zadrugeo ešče nejsmo doubili.

Kako si Števek zamišlja
mehanizacijo pošte na Goričkem

Otrok vprašuje

Mami, kdo je ta,
ki očko našega vsak mesec
nadleguje?

Dete moje, to profesor je,
ki na izpitih ga sprašuje.

Mami, kdo je to,

ki ga vsak človek kritizira?
To direktor je podjetja,
ki nam očko štipendira.

Mami, kdo pri meni
vsako noč toliko joka?

To je mati tvoja, dete moje,
ki skrbi za očka in otroka.

Mami, pa zakaj se očka
včasih vina tko nalije?

Dete moje, da od mene
spet poslušaj litanije.

Mami, kaj je to za žene,
kteri bla si za poroka?

Dete moje, to je očkina sošolka,
s katero ima že dva otroka.

Študentske navade

Danes pač so taki časi
da se vsak povsod oglasi.
Debatira, komentira, konstatira
in če tudi sabotira
mnogokrat pa se blamira.
Pri študentih ta navada
često se ponavlja rada.
Vsak po svoje:
Tu se eden rad sekira,
drugi vestno konstatira,
tretji redno kritizira, debatira,
komentira,

malo kteri pa študira.
Vsak izvoljeni odbornik
dober mora biti vzornik
in ob enem še govornik.
Na sestankih se razpravlja,
eden fuša,
drug popravlja.
Tukaj eden se prepira,
vsem ostalim pa se svira.
In kot vedno stara pesem:
Danes smo ugotovili,
da naloge prej zadane
nismo vse še izvršili
in zato bomo sklenili,
da se bomo v prihodnje
dol napili.
In tako se nadaljuje,
dopolnjuje, razteguje tja v en dan.
In na koncu zadnji dan
vsak se vestno izprašuje
kaj je vzrok,
da nesreča nam kljubuje.
Take pač so ble navade
in ponavljajo se rade
skozi ero, s kariero
vseh študentov to stran Mure
in ne nehajo poprej,
ko bo konec univerze
in ko se čez čas in čas
ne ustvarijo rezerve
s kadri in inteligenco,
ki povzroči konkurenco med seboj,
študentje stari pa takoj
odšli bodo lahko v pokoj.

Zgučavanje

Feri pa Joži sta se po dugon časi srečala.

Feri: »O zdravo Joži!«

Joži: »Zdravo Feri, že dolgo san te neaj vido.«

Feri: »Ges tobaj tudi neaj. Enaj malo, ka si kaj pogučiva. Vej maš čas?«

Joži: »Man, man, ešče oreveč časa man.«

Feri: »Kak si Nouvo leto obslužavau?«

Joži: »Fajn san se meu, kak pa ti?«

Feri: »Nej tak preveč dobro. Boukše pa že, kak tisti, šteri so šli v Bratonce čakaj Nouvo leto. Če bi ti znu kakšno muziko so tan meli!«

Joži: »Što je igro?«

Feri: »Samo poslušaj. Dva sta bila pa je segli biu trio. Pa ešče kakšni trio. Eden stari je igro na armuniko, z no-gof pa je po podi ružo, ka se je čulo, kak bi po bobnjaj mlato, ena diklina pa je na glavnik cuj igrala.«

Joži: »Tou pa je rojsan fejšt muzika bila. Kak si kaj potúvo domo? Si se túj pelo s tistim brzovlakom, šteri je cejlivi dveji vóri kesnej prišo kak bi mogo.«

Feri: »Ja tudi. Či gli san cejlo pout stau, san seeno boukše vole biu, kak tisti, ka so tak dugo čakali na bôltinskoj postaji pri zaprejtó čakalnici!«

Pravo je túdi, ka je znan šankrejč pod kakšno muzejsko ali turistično, zaščito, pa ga zato nigdar ne upravljajo.«

Feri: »Kak vó vidi bi bili sobočanci lejko dobri hokejaši, ka majo vse širon telko leda, boukški kak labdaši.«

Joži: »Nebi pravo. Znaš, edne nedele, da je ravno Sobota nikšo važno tekmo špilala doma, san srečo ednoga dobrega sobočskega labdaša v Lublani. Čudivau san se, zakoj ne špila, pa san ga pibo. Znaš ka mi je pravo: »Što vragi de zdaj, da je tak mrzlo, za labdo lejto«. To mi je povedo. Či so si soboški labdaške takši, te je nej čúdo, ka je Sobota tak odspodi na lestivci.«

Feri: »Da sva ravnoč pri športu, te ešče pa ges nika poveč od bôltinski ro-kometašov. Dokeč so meli staro blatno igrišče, so jako dobro igrali. Zdaj gda pa majo nouvo, pa znan mislijo, ka zdaj nej trbej špilati, ka igrišče samo zmaga.«

Joži: »Ja, čí bi tak bilou, te bi lejko što šteč rokomet špilo.«

Feri: »Tak kak je zdaj lejko što šteč pesnik. Se kaj zanimleš za tej moderne pesmi?«

Joži: »Bole malo.«

Feri: »Te pa zdaj poslušaj, ka boš znu, kak je tou lejko pisati. Ka boš

Joži: »Te pa je bôltinska avtobusna postaja boukša, čí gli je telko guča od nje. Tej bar nemrejo zaprejtí. Telko so gučali, ka je premala, zdaj v zimí pa je dobro, ka je tak mala. Lidje se kaj stískavajo, pa jin je nej mrzlo.«

Feri: »Znaš, ato da san biu doma, san se vozo v Soboto z biciklilnon. Po Nouvon leti eden den je bilo. Salter san šču kiipiti. Pripelo san se do »Opremotehne«. Inventura, iden dele do »Elektrotehne«. Zaradi inventure zaprto, iden v »Tehnopromet«, pa Inventura. Pelau se od ene železnine do druge, se posedi: Zaradi inventure zaprto. Tak me je svadilo, ka san šču kak prle vó Sobote priti. Pa san začno fejšt klaviti pedale. Te mi pa samo ednok zagenj potač pred prednjoga zleti. Moj zagenj tau je nej preveč narajji prileto na asfalt. Te san pa mislo, ka san v Lublani na umetnom ledi. Deset metrov dale san se pelo po zagnjon tali. Hokej bi se dau fajni špilati, tak škilsko je bilo na cesti.«

Joži: »Vej nej samo na cesti. Poslušaj, ka se je zgodilo mojomí pajdaši Jančiji. Ato ednok je šou soat v šankrejč na sobočskoj avtobusnoj postaji. Kumaj je notri stoupo, že se je znajšo tan ge se šči. Pravo je, ka majo tak škilsko, ka bi se ešče Marika Kilhus tan rada škálila.

bole vido, kak se tou dela, ti najprle prešten eden kratki falajček ene takše pesmi. Poslušaj:

Rad te man,

idnok se mi nasmaj,

gori mi srce za tebe,

in moje misli so sigdar pri tebi,

nemren brez tebe živetí,

in tak san nesročén čí te ne vidin

in tak dele. Vidíš, tou je čista lejko.

Znaš kakšji je recept za pisaje tej pesmi. Najprle si malo gutneš, te pa pišeš, ka ti pride na pamet. Če je bole zmejšano, boukša je pesen. Pa nej ka bi ti mislo, ka so tej pesmi samo tak. Zdaj je že tisti nicaaj, šteri vračijo tiste betege, pri šterij človeki ka fali v glavi.«

Joži: »Tou ti pa ne vórvlen.«

Feri: »Jes san tudi nej vórvno, pa san vido, kak so vračili ednoga, šteri se nikak nej mogo smljati. Gda so njemi pa edno takšno pesen prešteli, se je človik tak smijau, ka san ešče tak istinskoga smeja nej čuu.«

Joži: »Dosta sva si za gnes pogučala. Vej va se ešče kda vidla.«

Feri: »Dobro. Znaš gda va mela najboukšo priliko. Te gda do prekmurski študentje pa mell svoj sestanek. Tan se vsakšji pogučavle kak je njemi vola. Tak va si tan lejko dosta zgučala. Tak ka prijdeš. Zdravo!«

»Zdravo Feri!«

Nekoč, od tega je že lep čas, je prišel v sobo upravnik zadruga in godrnjaje sporočil:

»Hudimana, še to nam je bilo treba! Na sestanku so sklenili, da nam baje manjka visoko kvalificirani kader. Hudič z njim, ko nam pa do sedaj tudi ni slabo šlo!«

Življenje je teklo mirno in nič se ni izpremenilo.

Nekega lepega dne pa... so se na stečaj odprla vrata v pisarno in v spremstvu mladega, elegantno obledenega in nasmejanega moža, ki se je zvedavo oziral okrog sebe, se je širokih ust pojavil upravnik.

igrala in občinstvo, ki bi burno aplavdiralo. Micika, zanjo še Lajči, sta planila s stola, usta so se njima razlezla v širok nasmeh in prav krepko so si stisnili roke. Odprli so predal, zacingljali so kozarci in prišli so še drugi sedaj smo končno tudi mi visoko kvalificirani.

»Visoke kvalifikacije«

Življenje pa je spet teklo naprej, le s to spremembo, da je k nam začel zahajati tudi »ta novik«, kot smo ga imenovali in to čedalje pogosteje, dokler se s svojo mizo ni popolnoma preselil v našo pisarno. Bil je zares čudovit pogled na tako visoko kvalifikacijo. Izostal je tudi tisti mesečni znesek, ki so ga dolga leta, ob določenem času tipkali in ga nekam pošiljali, namesto njega, pa se je vsak mesec na papirnem traku, začrnila nekoliko daljša številka.

Minevali so dnevi, tedni in meseci in življenje je teklo v svojem nezprosni ritmu dalje, le tovarišu Znaniču, se je tu in tam nagubalo čelo, ko ga je, tovariš upravnik prosil, naj za božjo voljo enkrat že uredi neke formalnosti. Tako so tekli še dnevi in tedni in Micka in Lajči sta pričela nekaj šušljati med sabo. In šušljati so pričeli ostali in še drugi ljudje, ki so prihajali k nam.

Našim so se iz dneva v dan daljšali obrazi in ljubi mir je kalilo loputanje vrat in nekega dne je Lajči rekel Micki: »Sedaj mi je pa že dovolj te svinjarije«. Tovariša Znaniča seveda ni bilo poleg. »Naj enkrat že pokaže ta svoja spričevala, ali indekse ali kako se temu že pravi. Že lep čas nam tvezi o nekih težavah, o problemih in ne vem o čem še. Nevem, kako smo ga kar tako sploh lahko sprejeli v službo... res ne vem!« In Lajči se je počehljaj po glavi:

»Le kaj tiči za vsem tem?«

Znaniča že nekaj dni ni bilo na spregled. In kaj je tičalo za vsem tem se je pokazalo, ko sta se spet pojavila upravnik in tov. ing. Znanič.

»Tovariš Znanič«, je dejal tovariš upravnik ter gledal mrko nekam v pod, »tovariš Znanič, tega nam pa res ne bi smeli storiti. Vse skupaj ste nas tako rekoč vlekli za nos, nas, ki smo vam pomagali, da bi doštudirali. Prejšnji teden so nam iz Ljubljane sporočili, da vam do letnika manjka še kup izbitov, da o diplomih sploh ne govorimo. Kaj pravite na to? Toda kljub temu smo vam še v naprej pripravljene dajati nekaj tisočakov mesečno, samo da končate svoj študij.«

Toda tovariš Znanič se je nasmehnil in dejal le: »Hyala lepa«, in nič več in nič manj ter odkorakal.

In sedaj je spet vse po starem. Ostali smo brez kvalifikacije, liubi mir se je nasesal spet v našo hišo in tudi ničesar več ne pošiljamo vsak mesec nekam. Toda tudi to kar smo poslali ne terjamo nazaj.

Tovariši in tovarišice — sem odločno za zvišanje štipendij!

Stopnina v baru se je podražila, vermut, konjak, kino, cigarete in hrana prav tako. Razbiti kozarec ti zaračunajo po petkratni ceni; štipendije

pa so vedno iste. In če me sedaj vprašate zakaj se razburjam... Pomislite, sedaj, ko sem že tik pred penzijo in imam že dva letnika za sabo, so mi meni nič, tebi nič, ukinili štipendijo. Kako neki naj človek študira ob taki štipendijski politiki.

In od tedaj so spretni prsti maglega, plešastega računovodje, točno določenega dne, vsak mesec točno ob določenem času, poleg ostalega, natipkali tudi točno določen znesek, ki je baje nekam romal.

»Evo ga,« je dejal, ko sta vstopila. »Dovolite, da vama predstavim našega štipendista, bivšega seveda, tovariša inženirja Znaniča«. Prizor je bil tako svečan in ganljiv, in manjkala je te še godba, ki bi za-

Nagrada

V Krumpolovcih so se pripravljali na maškerado. Dogodka so se veselili stari in mladi, kajti vsakemu je bilo do nagrade, ki jo bo prejela maska, katera ne bo prepoznana.

Kulturna prireditev, veselica in maškerada, ki so jo pripravili gasilci se je pričela točno, kot vsi prejšnji zbori občanov. In ko se je kri zaradi originalnega ljutomerskega buteljčnega

vina ogrela, je začela komisija, da bi preprečila aufbiks, izbirati maske, ki bi prišle v poštev za nagrado.

Komisijo so sestavljali trije člani. Suha krava je bil predsednik za druge, ki mu je bila maska premajhna. Debeluh je bil upokojenec Ferenc, ki je imel narejen trebuh iz dveh vzglavnikov, revež je bil vaški obrtnik, ki so ga ljudje

prepoznali po stari obleki narejeni iz nove in po avtomobilu, ki je stal na dvorišču.

Ljudje so žareli od navdušenja. Večino mask so takoj prepoznali. Kar naenkrat se najde pred komisijo nepoznana maska, ki pa v resnici ni bila maska. Bil je mož v črni obleki. »Temu nagrado, temu!« so vpili ljudje — »On je edini, ki ga ne poznamo.«

Suha krava mu postavi vprašanje v upanju, da ga ljudje spoznajo po glasu.

»Kaj mislite o kvaliteti asfalta na naših cestah in nadaljnjem asfaltiranju naših cest?« Mož molči.

»Ker ste edini, za katerega ne vemo kdo ste,« nadaljuje Suha krava, »vam pripada nagrada, in vas prosim, da se nam predstavite!«

»Jaz sem Peter Brava.«

Množica onemi. Peter Brava znano ime...

»Saj sem vaš poslanec, tisti, ki ste ga izvolili, tisti, ki je v celoti seznanjen s problematiko vaše krajevne skupnosti...«

»Predsednik Krava onemi, postane mu nerodno ter z muko zakriči:

»Živel tovariš poslanec, živela prva nagrada za tovariša poslance!«

»Živel med nami!« zakriči množica, godba pa zaigra »Moj fantič je prijezdil...«

»Joo kam sklad (sejm

Sreča!
»Kako
»Le ne lahko rot

Pogova med njih pravi srm
»Jaz se sti denar
Kamelz
»Zmotil enkrat na in in še

Dva ja: klonišče.
»Ti, kje je mesto,
»Na on

Kozorog (23. XII. — 20. I.)

BRUC — Preveč se boš obnašal kot bruc, zato ti stare bajte zapuščajo genialen nasvet: Če bi voda bila tako dobra kakor misliš, bi tudi žabe v njej bile večje kakor sicer so. Komentar je odveč, vzgleduj se. Studij bo zate malenkost, kje stoji Emuna pa le ne boš še vedel. Tvoj način študija bo povzročil, da boš dobil državne oči, prehrana pa državne zobe. Ker država admira, nimas bodočnosti.

BAJTA — Narediš največjo neumnost, kar si jih do sedaj napravil, seveda če bo katera storila še večjo in te vzela. Izpiti, ki si jih pustil za absolventski staž bodo še počakali. Načrt o honorarni zaposlitvi splava po vodi. Strica iz Amerike bodo rotirali.

Vodnar (21. I. — 19. II.)

BRUC — Zaradi pomanjkanja družbenih sredstev, se boš moral že v jesen posloviti od Ljubljanskega trolejbusa. Preoblekel se boš v vojaško sukno, imel redno prehrano in obleko in še kravato povrh. Pri študiju uspeh, kajti dobiš vse inskripcije in frekvence. Pusti brke. Misliš bodo da si z juga. Uspeh zagotovljen.

BAJTA — V družini »nov študent«. Gospodinja, navdušena nad njegovo glasnostjo, ti z odpovedjo priskoči na pomoč. Ker nikoli ni prepozno, boš izkoristil zadnje dni absolventskega staža in opravil 12 izpitov. V službi napredek. Uprava za prevoz mleka ti podari rokavice.

Ribi (20. II. — 21. III.)

BRUC — Prenehal boš biti bruc in tvoja triletna želja, da bi naredil prvi letnik bo uresničena, profesor pa ginjen. Všeč so ji avtomobili. Imaš smolo ker nisi avto.

BAJTA — Tobačna prohibicija bo vzgojno vplivala na-te, da boš vsaj malo spoštoval družbeno imovino. Zapustil boš Njo, ker ti čelo smrdi. Vendar boš našel Njo, ki bo masčevala vse ostale

Oven (22. III. — 20. IV.)

BRUC — Po pohodu na univerzo se je tvoje življenje zelo premenilo, postal si nov človek — reformiran bruc. Hud boš pogoje v drugi semester. Na vidiku nova ljubezen — tarok.

BAJTA — Rojen si pod srečno zvezdo. Stipendijo ti bodo zvali na 9 tednov. Flirt z asistentko. Obedi za stanovanje v Le Studij, ph, naj živi naša skupnost.

Bik (21. IV. — 21. V.)

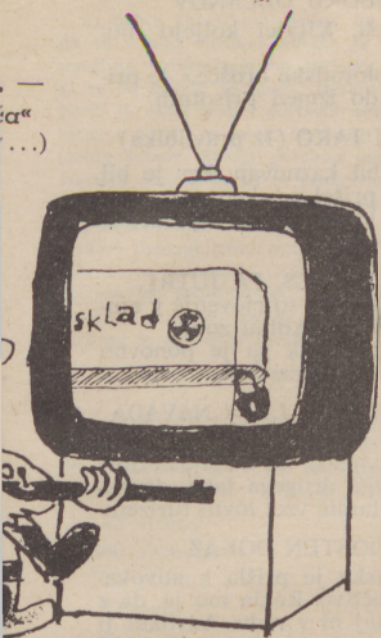
BRUC — Izkazal se boš in opravil kolokvij iz vedenja, i zastoje. Presedlaš na geografijo in turizem. Zaradi polne moči in prazne glave, uspeh pri ženskah (bruculjah). Tvoje atletične sposobnosti ti koristijo pri odpiranju konzerv.

H O R O

BAJTA — Praznik v družini. Sin bo prvič izpregovoril: Ali k boš diplomiral. Studij zacvete, ker so profesorji tvoji nekdanji šolci.

Dvojčka (22. V. — 21. VI.)

BRUC — Pravica o samoodločanju pri tebi ne pride v poštev. Oče je podpisal pogodbo o stipendiji, pa ne moreš zahtevati, da jo povzisa. Misel na samomor izgine, ker imaš do 27. leta ča počitek. Problemov s srcem ne boš imel, pač pa z glavno.

Skrajšani delovni čas

Zadnji čas san me u na ednoj občini eden opravke, pa ka že mam avtomatsko telefonsko centralo, san zavrto lumere, pa so me dale prešaltati na eno takšno, ka jo srmaki ešče sigdar z rokov gunijo, te so me prešaltali na občinsko centralo. Eden cajt je zvunijlo, te pa se je oglasila tista tovarišica, šteroj se mate zafaliti, ka mi je eden tanač ali predlog na pamet spadno. Guč po drodi je etakšni biu:

»Haloo, što je tan?« san rogüjlo kak kakšni džuboks v Teksasi. Te je malo tüu bilou, ta pa je nišče zejno, ali pa si je zdejno neven točnu.

»Ja... prosim...«, je zaškrabalo v slušalki »Bi mi lejko dali na telefon šefa za gospodarstvo«, san korajžno pijto.

»Ga ni.« se je korajžno oglosijla.

»Kak,« se mi je zateknolo v guuti, »te pa mi dajte predsednika, prosin,« san dale pijto korajžno.

»Njega tüdi ni.« mi je vdarilo v vüja. Malo san premišlavo, pa je vrag nej dau mera mojoj radovednosti.

»Ge pa sta? Sta na kakšnon sestanki?...«. Nej so mi rejči do kraja z guta prišle, ka je včesnola nazaj:

»Nista še prišla z obeda!« se je čülo najprle, te pa zabrnelo pa počilo. Guča je bilou kunec. Zafalo san se slušalki, obsedo za en čas, pa premišlavo, ali nika san nej mogo zbroditi.

V glavi se mi je zblisnolo komaj večer, da san prst v šalter potisno, ge bi te mogo biti, pa ga je nej bilou. Lektričari so ga včera v zeli. Virgnolo me je: Vej san pa čüu ka Pišt v novoj o skrajšanon delovnon cajti.

NI

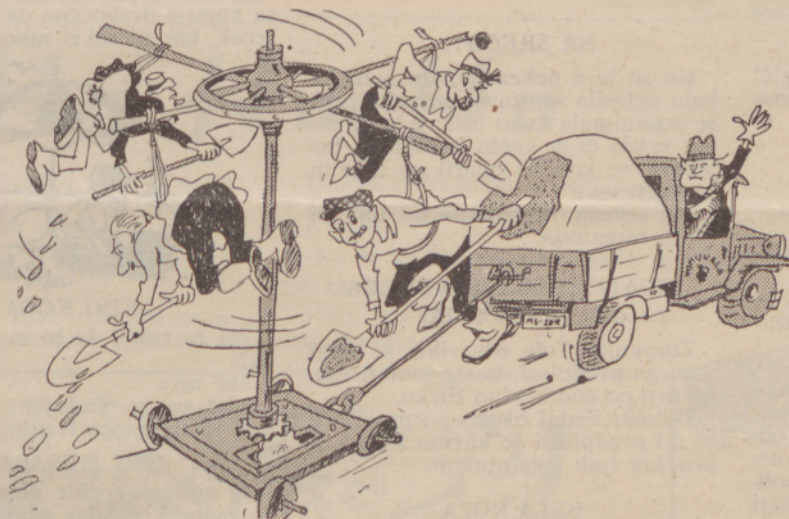
pa jo vpraša: i tako majhna?« važen. Tudi tebe

v ali, katera iz lažje uspeva. Pa

n tako lepa. Do služim.« ovori: islim da jaz. Le je potrebna hrani ni treba.»

ita atomsko za-

nela midva svo rvi drugega. mu odgovori ta.

Od zunanjih sodelavcev Pomurskega vestnika smo izvedeli, da namerava Komunalno podjetje uvesti mehanizacijo. V ta namen bosta dve soboški podjetji, Obrtnik in Panonija, izdelali po inozemski licenci prototip stroja, ki ga vidite na sliki. Pomen stroja je predvsem v njegovi produktivnosti — 250 zamahov v minuti za razliko od dosedanjih 5. Rezervni deli so po JUS-u 60 let zagotovljeni, dobavljal pa jih bo Zavod za zaposlovanje delavcev. Računajo, da se bo stroj pojavil na ulicah že prihodnje jesen.

BAJTA — Na tvojo srečo je novi zakon o pokojnini tvojega profesorja raznežil. Priporoča se statiranje do njegove rotacije na oni t. Nekaj si se že naučil: Ideal stare bajte je vdova. Stipendija lkrprijena.

k (22. VI. — 22. VII.)

BRUC — Obiski brucovanj, plesov in smisel za ritem te bodo avih iz ritma. Studijski ritem se zmede po prvih izpiti. Sport-udejstvovanje, postal boš pomečak klubskih prostorov.

BAJTA — Bodi objektivni pri gospodinjici. Če bo izvedela, da iš kurjavo v nahrbtniku iz doma, bo hudje. Srečo imaš da nisi en pod znakom dvoječka.

SKOP

(24. VII. — 23. VIII.)

BRUC — Bolje bi bilo, če bi ostal pri ateku in mamici. Ta dva /saj ljubita- medtem, ko te profesorji vikajo. Imaš pogoje, da edilš pogoje. Obiskovanje predavanj iz spolne vzgoje te bo re-

BAJTA — V kratkem diplomiraš. Stipenditor bo dobil klimatnopravo. To te bo navdušilo, saj boš lahko pokazal svoje sposobnosti. Spomladi se raznežiš in kupiš vespo, ker ti razneženje o ne bi koristilo. Ne misli na pokojnino.

Devica (24. VIII. — 23. IX.)

BRUC — Prvi izpit ti udari v glavo in noge. Gospodinja ti gre na roko. Uri te v bixsanju parketa, pomivanju in IPMDD (in podobnimi moškimi domačimi deli).

BAJTA — Na orožnih vajah se boš po 7 letih končno le izkazal (in dobil diplomu, in veliko ženitovanjskih ponudb krajz boš. Brucovska zelenjava je najbolj cenjena.

Tehnica (24. IX. — 23. X.)

BRUC—Odkritosrčnost je lepa lastnost a slaba navada. Ker si že študent bi se lahko pričel nazaj česati.

BAJTA — Boš žrtev puhtoglavke, ki misli, da je ujela slona. Ker si izmed vseh najstarejši, boš dokazal, da si brihtne ritke. S športno stavo demantiraš govorce o svoji inteligenci.

Škorpifon (24. X. — 22. XI.)

BRUC — Življenje ti bo zasmrdelo. Spoznaš, da nisi ustvarjen za študij. Padel si med probleme, ki jim še odrasli niso kos. Proti pomladi se bo zate zanimala starejša študentka. Všeč so ji tvoja gladka lica.

BAJTA — Vojaščino boš izigral z vpisom na novo fakulteto in si podaljšal absolventske staž v nedogled. Ker si moralist boš z ženitvijo še počakal. S stanovanjem nimaš nevéščnosti, ker si z mislimi vedno doma.

Stelec (23. XI. — 24. XII.)

BRUC — Še nekaj lepih mesecev počitnic. Naučiš se pravilno inhalirati. Težave s predvojaško. Poizkusil se boš ogniti komisiskemu izpitu.

BAJTA — Takoj se prijavi k izpitu na katerem si že 9 krat sliknil. Profesorja so odpeljali v Polje. Ne izpusti dokler ne diplomiraš. Zaradi žene ne skrbi. Ona te ljubi po svoje.

HA HA HA...

BRUC V INTERNATU

Pri kosilu so Bruca polile solze in je začel milo jokati. To zagleda vzgojitelj in ga vpraša:

— Zakaj pa jokaš? Ali se ti toži po domu?

Bruc mu jokaje odvrne:

— Ne. Le tista krava se mi smili, ki so jo zaradi tako majhnega kosa mesa ubili.

PRI IZPITU IZ POLITIČNE EKONOMIJE

Profesor: Kakšna je razlika med devico in prostitutko?

Student: ?!...

Profesor: Nezdostno, drugič! Razlika je namreč v tem, da ima devica vrednost, prostitutka pa uporabno vrednost.

CASI SE IZPREMINJAJO (Murska Sobota)

»Pišta, ka mo istino pa mogli zbirati podpise za gimnazijo?«

»Ge pa, naoupak si razmo, kak se meni vidi, mo lekar mogli pejuje.«

V MURI

»Ce hočete izvedeti o delavskem samoupravljanju, pridite drugič, ker je tovariš, ki o tem nekaj več ve, odšel v Maribor.« Tak odgovor so nekoč dobili slušatelji Mladinske politične šole, ko so si hoteli ogledati tovarno.

INTEGRACIJA

»Kako to, da je NK Sobota vedno slabša?«

»Isto kot pri KIK. Povečali so število nogometašev.«

V SOLI

Janezkov oče je prišel v šolo, da bi se pozanimal za ocene svojega sina. Ko so ga Janezkovi sošolci videli v zbornici, so dražili Janezka: »A Janezcek, se ti tresejo hlače.« Janezcek se pa korajžno odreže: »Meni ne, ampak razredničarki, ki mi daje cveke.«

SLIŠIŠ TREZIKA...

Vaščani so se v vaškem domu zbrali na proslavi. In ker so popevke vsakomur pri srcu je mladi učitelj zapel »Si samotna nocoj.« Starejšo ženico je pesem tako prevzela, da je vzdihnila in šepnila sosedi:

»Ah, moj bog, ta naš gospod tovariš pa lepše poje kot naš kantor.«

UPANJE

»Ti veš kaj je slišati?«

?!

»Če bo šlo še tako naprej, bo DOZ baje moral zavarovati Socialno zavarovanje.«

NA SREČO...

Ko se je v nekem gostinskem lokalu oglasila sanitarna inšpekcija in se pozanimala kako in kaj, je direktor nekaj časa vneto brskal po beležnici, se končno udaril po čelu in se razveselil:

»O, seveda, higijene pa pri nas na srečo nimamo.«

IZDATKI ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA:

Zdravnik: Tole zdravilo, ki sem vam ga predpisal, boste jemali vsako uro po eno kavino žličko.

Bolnik: Sedaj bi vas pa prosil, če bi mi predpisali še kavino žličko in uro, ker tudi tega nimam.

BELA KOZA

Dopis o cepljenju proti črnim kocam je vaški »ritar« najprej vestno prebral, nato pa zagodrnjal:

»Kaj nas vendar nadlegujejo s tem, ko pa imamo v vasi samo eno kozo in še to belo.«

NA ZBORU OBCANOV

»...tovariši, Kitajci koljejo muhe...«

»Mi pa koloradske hrošče.« je pripomnil nekdo izmed prisotnih.

TAKO ALI TAKO (Iz pravilnika)

Peter je bil kaznovan, ker je bil pijan in ni prišel na delo.

Pavel je kaznovan, ker je prišel pijan na delo.

ČE NE DANES, PA JUTRI

»Kaj pa pomeni to rjovenje v ambulanti? Izdirajo komu zob?«

»Ne. Le zdravnik ga je ponovno naročil čez dva meseca.«

PLANIRANJE JE LEPA NAVADA

Na Soški fronti v bodoče:

Stef: Joži, pazi ko streljaš. Ubij samo vsakega drugega laha, drugače nam bo hudič vzel lovni turizem.

ZADOSTEN DOKAZ

Neka ženska je prišla k advokatu zaradi ločitve. Rekla mu je, da z možem nekaj ni v redu. Advokat ji odvrne, da sum še ni dovolj, kajti imeti mora dokaz. Po teh besedah se ženska razjezi: »Ali ni to zadosten dokaz, da mi mož že nekaj časa kupuje dragocena darila in pravi srček, kar ni rekel nikoli prej.«

KDO KOGA

»Si že videl, da bi zajci ujeli lovca?«

»Še ne.«

»Jaz pa že. Zadnjič je devet zajkelj lovilo enega Italijana.«

PRI MESARJU

K mesarju pride neka ženska in se začne kregati z njim.

— To je nesramnost. Poglejte kaj je v klobasi. Kos platnene krpe.

— Koliko pa ste plačali za klobaso?

— Dvesto dinarjev!

— Ja, svilene vam pa za dvesto dinarjev ne morem dati.

NA CARINI

Kmet je peljal z njive, čez mejo nekaj vreč ovsa. Na prehodu ga vpraša carinik:

— Kaj pa imate v teh vrečah?

Kmet stopi k njemu in zašepeta:

— Oves.

Ker se je cariniku zazdelo kmetovo obnašanje sumljivo, preišče vse vreče. Ker je bil v njih res samo oves, vpraša kmeta:

— Ali vam je bilo res treba tako skrivnostno odgovoriti. Vidite koliko nepotrebne dela ste mi napravili. Mar ne bi mogli to na glas povedati?

Kmet odvrne:

— Moja konja ovsu že leto dni nista videla in če bi sedaj o njem le slišala, bi ju od trme sam vrag več ne bi spravljal z mesta.

*Življenje je čas hoja s smrtjo.
Indirekt je posredno izveden direkt.
Laž je narobe povedana resnica.
Avtor je posrednik prehoda praksa v teorijo.
Vera je sovražnik laži in prijatelj neresnice.
Ekonomika je teorija, neekonomika pa praksa.
Cene so vsota vrednosti in deficitov
Javnost je tajnost (vsaj) treh ljudi.
Atleti so ljudje, ki imajo več v petah kot v glavi.
Novica je prezgodaj povedana »stara pesem«.
Egoisti so ljudje, ki nosijo dve copati na eni nogi.
Znanost je vzrok pomanjkanja časa v življenju.*

DEJSTVA

TURIZEM TUDI V MURSKI SOBOTI

Iz dobro obveščenih krogov smo izvedeli, da se v ulici Stefana Kovača že dalj časa temeljito pripravljajo na turistično sezono, ki se bo pričela spomladi. Doslej so že nabavili in okoli blokov postavili nekaj vikend hišic, v načrtu pa imajo še nakup petih motornih čolnov. Zaradi posebno ugodnih klimatskih razmer lahko ta predel našega mesta mirno imenujemo deželno presihajočih jezer, za katero je zanimivo, da se jezera pojavljajo dvakrat letno, spomladi in v jeseni. Prav to bo omogočilo racionalno uporabo in ekonomično izkoriščanje že postavljenih turističnih objektov, hkrati pa odpira našemu turizmu še neslutene možnosti za razvoj.

Inventura v hotelu Central, obrat kavarna podmornica; na den 30. decembra 1963 leta je bilo stanje takšno:

85 stolov
340 stoucov
521 kupic
92 prta
—
—
21 študentov pa
2 bruca

QUO VADIS

Se strinjate z ugotovitvijo, da je danes stipendiranje poleg investicij in pa osebnih dohodkov seveda, ki pa spet spadajo v eno izmed mnogih vrst investicij, še najbolj simpatična oblika ustvarjanja materialne osnove? Stipendirajo podjetja svoje študente; svoje uslužbence, svoje delavce, tiste, ki že delajo in tiste, ki še delajo in tiste ki še bodo delali; stipendirajo zavodi, stipendirajo organizacije študentov ustanove, skratka: vsi, vse in vsakogar, in nič hudega. Če se tu in tam pripeti, da tovariš študent doštudira, se vrne in mu ne morejo dati ustreznega mesta, ki ga ni ali pa ... (to je malo bolj nerodno zapovedati) ... ali, no, kako bi dejal, je-pa ga ni, ker že nekdo sedi na njem; pa bi bilo spet malo nerodno, da bi tam nekje delala dva, saj razumete, tu so kompetence, položaj in še marsikaj drugega ... In tovariš študent se nekaj časa mudí okoli, lovi sapo in prosti čas in vse kar se še uloviti da. (Strokovnjakov nam seveda manjka). Kako je to mogoče?

Bilo je neko podjetje, ki je po domače rečeno, stalo na dokaj dobrih nogah. Kot vsi ostali so tudi oni stipendirali. Koliko, kako dolgo in koga, vam ne bi znal napisati, kajti verjetno je, da vam tudi sami ne bi znali točno povedati. Ne mislite da zaradi kakšne pomanjkljivosti v organizaciji dela ali čem podobnem. Nikakor, ravno nasprotno, delo je bilo čudovito razdeljeno in podeljeno na oddelke in službe, skratka decentralizirano do take popolnosti, da v eni pisarni niso vedeli, kaj delajo v drugi; Pa kaj bi tiščali nosove v tuj lonec?

Pa je srečal nekoč sekretar tega podjetja na cesti mlajšega moža, za katerega se mu je močno zazdelo, da mora biti njihov študent. In ker tovariš sekretar in tudi drugi tovariši v podjetju niso že dolgo videli nobenega študenta, se je tovariš sekretar v trenutku odločil, še posebno iz razloga, ker je bil dobre volje in ker se je ravno v tistem času mnogo govorilo o tesnejših stikih s študenti. Odločil se je za življenjsko pomemben korak. »Zdravo tovariš« se je možu prijazno nasmehnil. Ta ga je začudeno pogledal — končno bi to bilo tudi opravičljivo — in odzdravil.

»Kako ste kaj,« je hitel sekretar in kazal očitno zanimanje za težave in te gobe svojega študenta, »ste na počitnicah, kako dolgo boste še doma, je lepo v Ljubljani, ne,« so deževala vprašanja na presenečenega študenta, kateremu so se kazali že prvi znaki zadrege. »Dobivate redno stipendijo, ni sicer visoka, a za prvo silo bo le,« je tiščal v zardelega študenta, ki je s težavo premagoval neprijetne občutke. »Ampak veste, dolgo ne bo tako ostalo, izdelali bomo nov pravilnik, ki vam ga bomo pravočasno poslali, prav tako vas bomo v kratkem poklicali v podjetje na razgovor, kajti sodelovanje med vami in nami se ne sme prekiniti,« je zadrževal tovariš sekretar. Šele tedaj je mladenček človeku postal jasno, da gre za nesporazum. Prestopil se je in z hripavim glasom začel: »Oprostite, verjetno ste me s kom zamenjali. Jaz vas ne poznam. Sem sicer študent, toda brez stipendije.«

DOMINE

Ha Ha Ha ...

Pride Jančekov oča v Lublano, ka bi pogledno, kak kaj Janči študejra. Išče ga po cejljon varaši, pa ga nindri ne najde. Že šče iti nazaj na alo-maš, ka sreča sosidlovoga Toneka. Hitro ga pita:

»Čuj Tuna, znaš mogoče ge je Janči, nindri ga nemren najti.«

Tonček malo misli, te pa potegne vó žepke en kup paperov, pa začne nika iskati.

»Ka ti je dau Janček kakšo pismo za mene?« ga pita oča.

»Nej, gledan, či je nej dežuren pred Figovcon.«

Kako le moreš tako zapravljal ... ?
S premogom si barvaš obrvl!

Po dugon cajti pride na sestanek prekmurskih študentov tudi eden prejenj z občine. Na ton sentanki se je dosta gučalo, ka so stanovanja v Lublani precí draga, pa slaba. Toga z občine je začnólo tou zanimati, pa opita: »Ja, gde pa največ študentov stanuje, privat ali pa po internataj.«

En cajt je se túo bilo, te pa se nikak oglasi:

»V Emoni!«

Kak je žc tou navada, se na našij sestankaj guči se povprejk. Etí ednok je Ferenc pravo, ka bi trbelo pomagati pri brucovanji. Tak na idnok je se túu gratalo. Dugo se je nej nišče javo. Te pa dene Ferenc — Arpiji, šteri je prle precí glasen búu:

»Arpi, tí bí túdi lejko kaj pri bruci pomágo, ka telko vicov znaš.«

Arpi njemí nazaj dene: »Vej ges lejko pomagam samo tisto ka se na rokou dela.«

SLAVICA BENKO
TRISS
LE NADA IN ZORA

V kateri občini stanuje omenjeni tovariš, se nahaja trenutno na smučanju v Trissu. Katero delo znanega ruskega pisatelja sta prebrali ti dve dijakinji.

SUMA KOS
TABOR

V katerem mestu stanuje tovariš Kos.

U
G
A
N
K
A
?

Odg.: Svetla pot?

Predlog brucem za rešitev stanovanjske krize

Kaj pa iščejo?
Rešeno stanovanjsko prošnjo.

P O S E T N I G E

A. R. DŽANI KOVAC
-RAJE

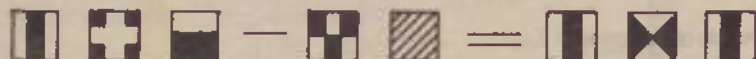
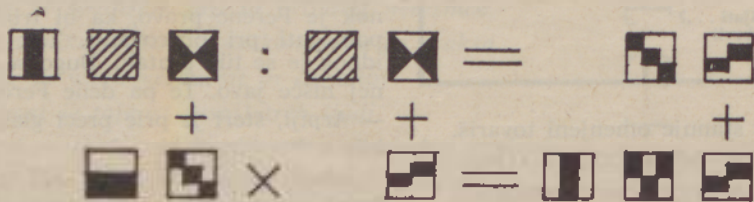
Za katerega nogometaša se omenjeni atlet najbolj navdušuje.

DR. ING. BINE ERNIZA
FRIDO NAGODE

Kaj je mož po poklicu.

Ime in priimek prekmurskega pisatelja.

Račun = izračun na 16 strani

REBUS + REBUS

NOVI DIREKTOR

Novo postavljenemu direktorju so se prišli predstaviti nekateri pomembni uslužbenci podjetja. V pozdravnem govoru je med drugim direktor dejal: »Tovariši, zagotavljam vam, da bom delal tako, kakor je delal moj predhodnik, s katerim ste bili zadovoljni.« Cez čas je ostal sam v sobi s tajnico.

Pride bruc domov iz Lublane. Oča, trdi gorčanec, ga pita ka kaj dela v Lublani. Sin njemi dene: »Ja, medison, bosa nova, slep, lokomošn, halì gali, pa ešče drùgo, zadnje caj-te pa smo začnoli makedo.« Oča ga en cajt gleda, te pa pravi: »Sin moj, ka je tou s tebov. Komaj en mesec si v Lublani, pa žc čista po doktor-ski gučiš.«

ŽALIK LUDVIK

TELEFONSKA ŠTEV. 21-177

**STROJNO
KLJUČAVNIČARSTVO**

IZVRŠUJEMO kooperacijska dela,
stružimo, popravljamo poljedelske,
šivalne in vse ostale stroje.

MURSKA SOBOTA

ZVEZNA ULICA ŠTEVILKA 1

**S E R V I S
MOTORNIH VOZIL**

IZVRŠUJEMO pranje, zamenjavo olja
mazanje ter ostala tekoča popravila

PANONIJA

industrija kovinske galanterije
Murska Sobota

Vam nudi

brzoparilniki, vinogradniške škropilnice, patentne posode za odpadke, žveplalnike in razpršilce,
ter razne izdelke za široko potrošnjo

Priporoča se kolektiv!

Trgovsko podjetje

» MERKUR «

Murska Sobota

nudi v svojih poslovalnicah vedno kvalitetno
blago po konkurenčnih cenah.

Se priporoča: delovni kolektiv „MERKUR“

Trgovsko podjetje
na debelo in drobno

» POTROŠNIK «

Murska Sobota

nudi v svojih skladiščih na debelo
in v prodajalnah na drobno veliko
izbiro blaga najboljše kakovosti in po
zmernih cenah.

Cenjenim odjemalcem se priporoča

Kolektiv

PRIHRANKE ZA POČITNICE IN IZLETE VLAGAJTE PRI
KOMUNALNI BANKI
V MURSKI SOBOTI

IN NJENIH EKSPOZITURAH V LENDAVI, LJUTOMERU
IN GORNJI RADGONI.

KMETIJSKO INDUSTRIJSKI KOMBINAT

P O M U R K A
M U R S K A S O B O T A
S SVOJIMI OBRATI PRIPOROČA SVOJE
KVALITETNE IZDELKE IN USLUGE

POMURJE

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE
MURSKA SOAOTA

IZVAJA VSE VRSTE GRADENJ —
SOLIDNO, POCENI IN HITRO.

V poslovalnicah trgovskega podjetja

Prekmurski magazin

v mestu in na vasi boste hitro in solidno postreženi.

„MURA“

Tovarna oblačil, perila in pletenin

Murska Sobota

ETP „BLISK“

Murska Sobota

se priporoča s kvalitetnimi uslugami elektro in vodovodnih instalacij ter centralnih kurjav. Izvršuje tudi vsa popravila akustičnih in gospodinjskih aparatov

BRUCOVA KRIŽANKA

1	■	■	2	3		■	4	5	6	7	8	9	10	11	12	■	13
14	15	16	■		■	17	■	■	18								19
20			21	■	22		23	24	■		■	■	■	25			
26				■	27			28	■	■	29		30		■	■	
■	■	■		■	31			32	33		■	34		35			
36	■	37		38		■	■	39				40	■	41		■	■
42	43		■	44		45	46		■	■	■	47	48	■	49	50	51
52			■	■	53			■	54	55	■	56		■	57		
58		■	59	60	■	61		62			■	63		64	■		■
■	65				66	■	■		■	67	68	■	69		70	■	71
72		■	73			■	74	■	■	75		76					77
78		■	79	■		■	80		81	82	■	83		■	■	■	84
	■	85		86		■	87			88			89		90		
91	92				■	93								■		■	
94																	■

Vodoravno: 2. žensko ime, 4. prvi študentski sakrament, 14. prvi del imena atentatorja Leca, 18. trenutno najboljši namiznotenški duet, 20. mesto v Dalmaciji (znano letovišče), 22. država bližnjega vzhoda, 25. vodna žival, dvoživka, 26. del ženskega uda, ki zaročenca največ stane, 27. obrat, zavrtljaj, 29. sinonim za najpomembnejše študentsko sredstvo, 31. kako najbolj strastni soboški navijač — Zaplatič imenuje gostujoča moštva, 34. posredni tisk (angl.), 37. najbolj občudovan ženski predel, 39. izkoriščanec v fevdalizmu, 41. kemični znak za zlato, 42. vprašalni zaimsek, 44. sedaj najaktualnejši akt, 47. avtonomna pokrajina, 49. živalski vrt (gr.), 52. veleblagovnica v Ljubljani, 53. tonovski način, 54. matematični pojem, 56. natrij, 57. nizek ženski glas, 58. kratica za »obrabljena jugoslovanska letala«, 59. osebni zaimsek (množ.), 61. krema za kožo, 63. kratica za alžirsko vojno industrijo, 65. odlična francoska šansonjerka, 67. kratica za mlajši, 69. zvezni uradni list, 73. plod, sadež, 73. isto kot, 42. vodoravno, 75. afriška država, 78. kratica za ljudsko milico, 80. menjava serve pri namiz-

nem tenisu, 83. narodni odbor, 84. oranje, 85. muslimanski bog, 87. veča o opisovanju podob, 91. enočenik, 93. gospodarstvenost, 94. nalivno poro (po rusko, fonetično!)

Navpično: 1. vzklik ob skoku, 3. osebni zaimsek (množ.), 5. 22 in 23 črka v abecedi, 6. obrtniška zadruga v srednjem veku, 7. kratica za navedeno delo (opus citatum), 8. kratica za verski kult, 9. amsterdamska oddajna radijska antena (o-krajšano), 10. nogometni klub, 11. žensko ime, 12. vek, doba, 13. tovor (nem.), 17. popravljalec in zapravljalec ur, 19. svinec, 21. pecn, odžagan spodnji del debla, 22. največji sovražnik študentov, 23. kratica za aparat soboškega učiteljsca, 24. kar je sorazmerno zadaj za vsestranskim razvojem, 28. mrzlo (nem.), 29. največja atletska manifestacija v Jugoslaviji, 30. radijska oddaja (kratica), 32. športni aktiv, 33. kratica za kozjo čredo, 35. ženko ime, 36. vrata za tatove in ponočnjake, 37. letni čas, ki pripada posebno mladim in vročim, 38. nacistični zaščitni oddelek, 40. ime Zolajevе prostitute v romanu Nana, 43. samopostrežna restavracija v Lju-

bjani, 45. k. do. v (lat.), 46. morska riba, 48. najpogostejša televizijska oddaja, 50. tekoča maščoba (prekmursko), 51. kratica za obrambo trdnjave, 54. slovenski tednik, 55. divji kozel, 59. kačje vpitje, 60. čas, ki najbolj manjka pri študentih, 62. nota v solmizaciji, 64. kratica za izvrstni udarec Lamze, 66. medved pri začudenem presenečenju, 68. italijansko moško ime, 70. hrvaska vprašalnica, 71. zgodaj zjutraj (po dolinskem narečju), 72. materija, ki nekaterim nadomešča možgane, 74. nekdanj, 76. najljubše letoviško področje, 77. izraz, ki se ga poslužujemo brezvezniki pri izpiti, 79. rastlina iz družine lilij, ki raste v Indiji in Afriki, 80. neizogibne dijaške nevšečnosti, 81. deveta stopnja diatonske lestvice (množ.), 82. kratica za črnogorski narodno-osvobodilni svet, 85. pripadnik blvskega južnosilvanskega naroda, 86. kratica za avstromarksistično miselnost, 88. kratica za odbor makedorskih književnikov, 89. anglo-ameriški pakt (okrajšano), 90. i tako redom (kratica), 92. osvobodilna vojska, 93. latinski veznik.

RAČUN

$$425 : 25 = 17$$

$$+ \quad + \quad +$$

$$61 \times 7 = 427$$

$$486 - 32 = 454$$

L E P E
T I S K O V I N E

P O M U R S K I
T I S K

B R U C — izhaja vsako leto enkrat, ob družabni prireditvi KŠP. Izdal Klub študentov Prekmurja, uredil odbor. Za odbor Jože K o v a č — predsednik KŠP — S prispevki sodelovali: Jože Horvat, Janez Žilavec, Evgen Emri, Lojze Logar, Jože Vidič, Slavko Škafar, Danilo Hari, Martin Kramar, Rudi Kokalj, Ivan Obal, Feta Ismajlovič, Aleksander Šmidlehner in Jože Bratuš — Tehnični urednik Borut Lah, — Sodelovali meterji — Geza Cigüt, Janez Mataj, Miodrag Radulovič in Ludvik Flisar — Tiskala tiskarna Časopisno-založniškega podjetja »Pomurski tisk« v Murski Soboti — naklada 700

ŠTUDIJSKA KNJIŽNICA
v Murski Soboti